

UITSPRAAK

Het college van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 3 oktober 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

..... wonende te Den Haag, verder appellante

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie van Instituut Beleid en Management Gezondheidszorg (iBMG), hierna verweerder, van 26 juli 2016.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 22 augustus 2016, door het college op 22 augustus 2016 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 26 juli 2016, waarbij het verzoek van appellante tot uitstel van de tweede deadline voor de scriptie ‘Thesis Health Economics’ en het verzoek tot behoud van tentamenmogelijkheid voor het onderdeel ‘Advanced Economic Evaluation’, is afgewezen.

Op 25 augustus 2016 heeft het college het beroepschrift in afschrift toegezonden aan verweerder, met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van deze poging uiterlijk 15 september 2016 schriftelijk mee te delen aan het college. Op 7 september 2016 heeft er een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft, naar aanleiding van het gesprek, geen aanknopingspunten gevonden om tot een schikking te komen. Op 28 augustus 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 3 oktober 2016, waar appellante in persoon is verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen ..... respectievelijk voorzitter en lid van de examencommissie FSW

II. Overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep

Appellante heeft haar beroepschrift binnen de daarvoor in artikel 7.61, derde lid WHW bepaalde termijn van zes weken ingediend. Het beroepschrift voldoet ook voor het overige aan de vereisten die daaraan in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden gesteld.

III. Motivering

Appellante betoogt, kort samengevat, dat zij op 1 juli 2016 en 6 juli 2016 verzoeken heeft ingediend bij verweerder voor uitstel deadline scriptie ‘Thesis Health Economics’ en behoud tentamenmogelijkheid ‘Advanced Economic Evaluation’.

Tegen deze afwijzende besluiten heeft zij beroep ingesteld wegens strijd met het motiveringsbeginsel.

Appellante beargumenteert dat zij voor de aangepaste deadline van 13 juli 2016 voor haar, scriptie ‘Health Economics’, geen stukken heeft aangeleverd.

Appellante voert aan dat dit heeft te maken gehad met het feit dat haar vader, op de dag van de deadline, met spoed opgenomen is in het ziekenhuis. Zij verbleef de gehele dag in het ziekenhuis. Haar vader was reeds tien dagen ziek en had 42 graden koorts.

Appellante voert aan dat ze op de desbetreffende dag niet in staat is geweest om stukken aan te leveren. Sinds het laatste contact met haar scriptiebegeleider, was er in verscheidende documenten geen vooruitgang geboekt.

Appellante betoogt dat ze het niet eens met het door verweerder gestelde dat ze geen contact heeft gehouden met haar scriptiebegeleider. Appellante heeft juist de voorkeur gegeven aan contact met haar studieadviseur aangezien de omvang en de aard van haar persoonlijke omstandigheden zodanig waren dat zij de studieadviseur de aangewezen persoon achtte om haar persoonlijke omstandigheden mee te bespreken.

Appellante beargumenteert dat ze na het indienen van het verzoek voor een aangepaste Thesis deadline, op 11 juli 2016 een telefonisch gesprek ingepland had met haar studieadviseur. Wegens vakantie en persoonlijke omstandigheden was de studieadviseur niet aanwezig. Derhalve ging dat gesprek niet door. Dit zou volgens appellante ertoe hebben geleid dat zij geen voortgang in haar scriptie heeft kunnen boeken en er geen contact met haar scriptiebegeleider is geweest.

Appellante is tot slot van mening dat zij het kwetsend vindt, dat verweerder op basis van het behalen van haar herkansingen heeft geconcludeerd dat haar persoonlijke omstandigheden niet van doorslaggevende waarde zijn. Volgens appellante geeft verweerder hiermee aan dat het beter zou zijn als zij niet was geslaagd voor haar herkansingen, omdat de persoonlijke omstandigheden dan wellicht van wel van doorslaggevende waarde zouden zijn voor uitstel van de deadline.

1. Verweerder betoogt, kort samengevat, dat in verband met haar persoonlijke omstandigheden, toestemming is verleend van de eerste reguliere inleverdeadline; appellante mocht haar scriptie een maand later (13 juli 2016 in plaats van 15 juli 2016) inleveren. Appellante heeft geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid, aangezien zij op 13 juli niets heeft ingeleverd. Verweerder is van mening dat het argument dat appellante haar scriptie niet had kunnen inleveren omdat haar vader die dag opgenomen werd in het ziekenhuis, om verschillende redenen irrelevant. Verweerder beargumenteert dat het niet zo kan zijn, dat appellante de dag van de scriptiedeadline nog niet klaar is met haar scriptie. Appellante had ervoor kunnen kiezen om op het inlevermoment, het werk in te leveren, ook al is het nog niet helemaal af. Daarnaast heeft appellante voor of na deze deadline geen contact opgenomen met de scriptiebegeleider, studieadviseur of verweerder. Verweerder voert aan dat wanneer een student in verband met persoonlijke omstandigheden niet kan deelnemen aan een toets, hij/zij dit zo spoedig mogelijk kenbaar dient te maken. Appellante had bovendien ten tijde van de aanvraag geen bewijs meegestuurd. Verweerder betoogt vervolgens dat de afwezigheid van de studieadviseur geen invloed zou mogen hebben op de gestelde deadlines. De verantwoordelijkheid ligt bij appellante om zich aan de regels en deadlines te houden. Verweerder is van mening dat appellante veel te maken heeft met persoonlijke omstandigheden. Dit blijkt uit haar eerdere aanvragen voor een behoud van tentamenmogelijkheid. Verweerder betoogt dat deze omstandigheden ‘om haar heen’ gebeuren en in sommige gevallen geen invloed hoeven te hebben op haar studievoortgang.

Verweerder voert tot slot aan dat appellante dit jaar het onderwerp van haar scriptie mag behouden. Dit betekent dat ze niet volledig opnieuw hoeft te beginnen en haar werk voor het Thesis Plan opnieuw moet inleveren. Verweerder betoogt dat dit een hoge uitzondering is en dat deze tegemoetkoming niet voor andere studenten is gefaciliteerd.

2. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

In hetgeen appellante in beroep naar voren heeft gebracht heeft het college geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat het motiveringsbeginsel niet of onvoldoende in acht zouden zijn genomen door verweerder.

Het college betoogt dat in voldoende mate rekening zou zijn gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellantedoor appellante toestemming te verlenen om de reguliere deadline een maand haar scriptie een maand later in te leveren. Appellante heeft daar geen gebruik van gemaakt, omdat haar vader, die dag, opgenomen werd in het ziekenhuis. Het college is het met verweerder eens dat dit argument irrelevant is; appellante kon ervoor kiezen om op het inlevermoment, het al verrichte werk in te leveren, ook al was het nog niet af. Dit heeft appellante nagelaten.

Het college is van oordeel dat wanneer een student in verband met persoonlijke omstandigheden niet kan deelnemen aan een toets, hij/ zij dit zo spoedig mogelijk kenbaar dient te maken. Appellante heeft vlak voor of na de deadline geen contact opgenomen met de scriptiebegeleider, studieadviseur of verweerder volgens het college ligt de verantwoordelijkheid bij appellante om zich aan de deadline te houden. De afwezigheid van de studieadviseur zou naar het oordeel van het college evenzo geen invloed mogen hebben op de gestelde deadlines.

Het college is van oordeel dat verweerder zeer coulant is door haar bij hoge uitzondering toestemming te verlenen om dit jaar het onderwerp van haar scriptie te behouden.

Dientengevolge is het college van oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen, en dat ook overigens niet is gebleken van bijzondere feiten of omstandigheden dat dat oordeel niet in stand kan blijven. Het voorgaande leidt tot de volgende uitspraak.

IV Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.